

Въпросът за това как да разговаряме с децата вълнува всички родители. Детето и възрастният са различни и това поражда множество недоразумения в общуването между тях. Детето има различен начин на мислене и на възприемане на света около него. То разбира човешките отношения по начин, който се различава от този на възрастния и който се променя динамично във възрастта, за която говорим...

...Детето непрекъснато полага усилия да облече в смисъл и значение всички усещания, които бушуват в тялото му. Това то прави като говори, слуша приказки, играе различни игри на *ужким*, рисува и твори... Щом успее в това начинание, то усеща в тялото си облекчение. Но невинаги е възможно да облече в смисъл и значение това, което преживява. Освен това, ресурсите на различните деца да символизират преживяванията си, са различни...

...Някои преживявания на детето, които пораждат дискомфорт, напрежение и възбуда в тялото му, се изплъзват на езика. Той не може да ги обхване и облече в смисъл и значение. В такива случаи ставаме свидетели на агресивни прояви от страна на детето...

...За детето агресивното намерение се явява решение, когато то несъзнателно се страхува от раздробения образ на своето тяло. „В това откриваме специфичната връзка на човека с неговото тяло, която се проявява в общото на цяла поредица социални практики”, казва Лакан. Достатъчно е да чуем разказите и игрите на децата, сами или заедно, на възраст от 2 до 5 години, за да знаем, че *откъсването на главата и избождането на очите* са спонтанни теми в тяхното въображение, свързани с техния несъзнаван образ за тялото. Опитът от несръчно разглобената кукла запълва елемент от психичната структура...

...Средата в детската градина предоставя идеалното пространство за ежедневно общуване между възрастен и дете (в случая дали възрастният е родител, роднина или учител е без значение). Чрез изследване и разбиране на проявите на детската агресивност в естествена за детето среда, ние се учим как успешно да разговаряме с него, да му задаваме въпроси, да се обръщаме към него и, разбира се, да му предоставяме възможност да играе, да се изразява, да намира своите решения и начини да намалява напрежението, което изпитва и което много често води до агресивни действия или агресивни думи. ..

...Неповторима е срещата с всяко едно от децата, с всеки един професионалист, независимо дали е педагог или някой, който директно или индиректно работи с тях, с всеки родител или група родители....

...Най-често се сблъскваме с факта, че педагозите забелязват поведение на детето, което намират за странно (например) и което биха искали да споделят с родителите. Но начинът, по който те постъпват всъщност и начинът, по който го представят на родителите е от изключително значение, за да могат родителите да не го разберат като негативно послание *вашето дете е лошо, вашето дете е агресивно* или *вашето дете* е някакъв епитет. Важно е да го съобщят по начин, по който родителят да се почувства подкрепен, за да може да чуе, че той всъщност също би могъл да помогне и да разбере какво се случва с неговото дете. Не е конфликт и от друга гледна точка – поведението на едно дете в семейството и извън него не е едно и също и не можем да очакваме, че то ще се държи в детската градина по същия начин, както в семейството и обратното....

В сборника (<http://www.childandspace.com/index.php/biblioteka/item/282-kak-da-slushame-igraem-i-govorim-s-deteto>) могат да се открият още три статии една, от които е “Парадоксите на послушанието” на д-р Весела Банова.